

CHANTS POPULAIRES ARMÉNIENS
ՄԱՍԻՆ ԾԱՅՏՆՈՒՄ ԿԱՐՄԻՔԱՆ

—o.—

Փարիզեան Petit Bleu լրագիրը կը գրէր իր յունի 18ի թիւին մէջ :

« Պ. Զապահեան կը սկսի հրատարակութիւնը Հայկական Մատենադարանի մը . իր նպատակն է Թրանսաց ճանչցնել իր երկրին քաղաքակրթութիւնն ու մաս որ հօանքը ։ Դրամամբ ատարած նախապատճենները որոնք ցեղագրական հարցիրու մասին սիրոց տգիտութեան մէջ ծաւալման հրաշալի միջոց մը կը դառնեն Հայը . կը ներկայացն իրեն Արեւելեան պարզ շառկացի մը . Սա սու ա է ։ Պ. Զապահեանի ներածութիւնը լաւ կ ամփոփէ թէ ինչպէս հակառակ հզօր դրացիներու հետ ա'յսքան պատերազմներու եւ հակառակ ներքին պատակառ մնիքու հին Հա աստանը կրցարեւն համար ստեղծել քաղաքակրթութիւնն մը որ իր ինքնուրուն երեսոյն ունեցի Շատ լաւ կը բնորոյէ հայկական գործութեաններու եւ այն ժամանակութիւնները զոր Հայքը մատուցին զի՞րնք հրեւընկալող ողողովուրդներուն :

« Այս Հայկական Մատենադարանին առաջին հասորը նուիրուած է ժողովրդական երգերուն Անուց մէջ է, արգարեւ . որ լաւացոյն կերպով մարզ կը նայ ըմբռնել ցեղի մը անձնաւորութիւնը եւ իր յուզմանց ընդհանուր յատկութիւնը :

« Այս աւանդական երգերուն մէջ, որոնց վրայ այդ ցաւագին ժողովուրդը յաձան կ'աւելցնէ նոր երգեր, գորովակին ու զողորիկ շեշտաց շնչն պակսիր . ոչ ալ սիրուն պատկերները : Հարունիքի երգերը շատ թարժ են, Աւանք հին երգեր են, Նորիքը կը պատմնն Հայոց զիմաղութիւնը վերջին ջարդերուն, եւ իրենց ըղողուները պերճախօս են : Հայաստանի մէջ զեւ մինչեւ այսօր կան ժողովրդական երգիշներ, որոնք չափական նուազներու հնարիշներ են . ատոնք աշուղը կ'անունունուինը է ։

« Տաճկական Հայաստանուն է որ աշուղին ծաւանդական ճամարիս սիրապը մաշած է ցարց. կ'ըսէ պ. Զապահեան . . . Աշուղը ներշնչեալ մըն է . զրեթէ հուուրիզական անձ մը : Ճթամափի կոյր է կամ զէթ սկար անսողութիւնամբ . այն մայրերը որ ուխտի գացած ըլ-

ոլալէ յետոյ հկեղեցի մը ուր նշանաւոր սուրբ Հը տիրէ հիանդ աչքերով ազայ մը կը անինչ զանի կ'ութիւնն այդ սուրբին յետոյ կը ակ յանձննեն վարդետ աշուղի մը , որուն առաջնորդն ու աշակերտը կ'ըլլայ, մի՛շ չեւ . որ հարկաւոր տարիքին հասնելով ու արտևեսար սորված ըլլալով՝ ինքն ալ վարպետ մը դաւանայ ու իր կարգին երգէ ժողովրդին բազմագամափի հոգին եւ իր ներկայական ամենէն մաս » քուր մասը նուրիէ այն սուրբին որուն ուխտառած է . Անեւ հազած , իրենց աշակերտին սուսին կրթնած, առաջուրացի կամ սոսի վլայ » նուագեկով՝ վորցոցներէն կ'անցնին արտօմ « խաղակի հանչելովկամ կը մասնէն տուներու մէջ առոր մարդիկ կան հաւաքուած ու իրենց երազեր հոն կը սաղմունին առանց բան մէջ պահանջնելու ք փիփարէն քաւականանալով միայն այն ընծառով զոր կը հաճին իրենց յորինել ։

« Փոլ Աթանհի մէկ յառաջարանը բաւ կ'ամփոփէ այս միանգամայն քրիստոնէական ու արեւելեան բանաստեղծութեան զիհաւոր յատկանիները ։

Ժան Ֆինյոյի անորէնութեամբ հրատարակուող էւս Խըլվիւն ամսաթերթին օգոստոսի թիւին մէջ երեւացած է հետեւեալ յօդուածը .

« Հայ ժողովրդական երգերը զոր Արքակ Զապահեան հրատարակած է, արտադրութիւններն են մեծ բնագգական քնարին աշուղներուն որոնք երկրին մէկ ծայրէն միւմը կը պարաին եւ ինչոյցներն ու հանգստները իրենց յանարձարանութիւններով կը զուարեացնեն . . . Ամայսի քործեր, որ ցեղանուն հանճարով համապատասխան են, անոր կենսականութիւնը կ'ապացուցանեն : Կը պատմուիթէ . Հայոց ֆիզիքական չարքայութիւնը ուրիշ ու է ժողովրդին կը գնազանցէ, եւ թէ ջարդերու միջոցին, ժամերէ ի վեր դիտապատինակած է կենսանացներ, նմանապէս, այս ազգը սարկութեան ինգորիշ ազգեցութեան մէմազան կ'անութեամբ, կը պահանձն անձնականութիւնը պահանձն է, միշտ պահելով նոյն հոյզը : աստա նկարգել, աստիկաշունչ, պատկերներու նոխութեամբ, զգացման պարզութեամբ, կը պահանձն մելամագութեամբ՝ շատ արեւելացրացմ : Ա՛ս ողբալի են յիշաւակները պահանջներն, անոր որ սատր երկիրները մէջ զը թափափի, որ Սթամբուլ կամ Կալաթամ ոչքար կը ծախէծ, եւ որ հոն՝ առւնը՝ թօգած է

որուն առջեկրք արցունքով ողողուած են :
որուն սիրտը գունդ գունդ արին է :

Գ. Զապահեան ստացած է այս զրքին առթիւ
շնորհաւորական երկողութեա պ պ Փիեր Լոթիէ,
Ժորժ Ֆլենանոյէ, Հանրի տը Ռեներէ, Մամբ
տը Կուրմոնէ, Կամա Ալպեր տը Մէսէ, Ժան
Փիֆարիէ, Ա. Միլրանէ, Ֆրեներիէ Փասիէ .
Պարպիէ տը Ռենարէ, և հետեւեալ նամակ-
ները :

Ա Շատ շնորհակալ եմ Հայկական բանա-
տեղութեան հատորին համար, որ զիս մեծա-
պէս շահագրդուց Կատրներէն շատը մեծ հր-
բազոյր ու թարմութիւն ունին, ինքնուրոյն
ազգային նկարգրով մը որ իրենց յատուկ
կնիք մը կուտայ անոնց : Արեւեկեան համ մը
կայ անոնց մէջ, Բայց շատ արբեր՝ արարա-
կան ու պարսկական բանաստեղծութիւններէն .
և շատ կտրոներու մէջ զլացման իրական
խորութիւն մը :

ՃԵՅՄՄ ՊՐԱԾՅ

«Ընորհակալ եմ պարոն, ձեր Հայ ժող . եր-
գերուն համար, որոնք ինձի թոյլ առէին ճա-
շակել այս բոլոր հրապոյրն ու բանաստեղ-
ծութիւնը որ կայ հոգւոյն մէջ ձեր ժողովըր-
դին որ ա՛յնքան ականակէաներով համակրելի
է արգէն : — Գնահատեցի նաեւ ձեր Ներա-
ծութիւնը որ կը ձգտի հետքնետէ աւելի որոշ
կերպով ցայց տալու այն աեղն ու գերը զոր

ձեր ազնիւ ժողովու բայց կը բոնէ քաղաքավայ-
րութեան պատութեան մէջ : »
Լիլիթը մի ճէ Գլուխուսոյն

Ա Պարոն:

« Երեկ ընդունեցայ ձեր «Հայկական երգե-
րու» հատորին երես օրինակները զոր հա-
ներ էին ինձի զրկել : Պատի յանձնեմ հօրս
այն հատորը որ իրեն սահմանուած է, եւ կ'ու-
զեմ անշապազ մեղ յայտնել իմ բոլոր չնորդ-
հակալութիւններս ձեր ուղարկումին համար :
Ամենամեծ հետաքրքրութեամբ պիտի կարդա-
րանաստեղծութիւնները ձեր երկրին որդէ ո-
չինչ կընայ մեղ անտարբեր թողոււ :

ՓՈԼ ԼՈՒԿՎ

« Ընդունեցայ ձեր գողորիկ հաւաքածուն ,
եւ սրտագին շնորհակալութիւններս կը յայտ-
նեմ զիտէք թէ ո՞քան կը հանեմ ձեր
թարգմանութեանց : Անդամ մը եւո՞ շնորհա-
կալութիւն եւ բարի յաշողութիւն :

Ա. ՄԵՅԹԵ

« Զմայլանքով կարգացի այն ամենաքըն-
քուշ բանաստեղծութիւնները զոր թարգմա-
ներ էք : բանաստեղծութիւններ որոնց մէջ
կ'երգէ եւ կուլայ ժողովրդի մը բավանդակ
հոգին : Շատ անկեղծօրէն շնորհակալ եմ ձեր
սիրուն ուղարկին համար : »

ԿՈՄՄ ԱԼՊԵՐ ՎԱՆՏԱԼ

